

Riigikogu väliskomisjoni istungi protokoll nr 184

Tallinn, Toompea

Esmaspäev, 23. märts 2026

Algus 11.44, lõpp 13.00

Juhataja: Marko Mihkelson (esimees)

Protokollija: Kristiina Reinfeldt (konsultant)

Võtsid osa:

Komisjoni liikmed: Eerik-Niiles Kross, Henn Põlluaas, Luisa Värk

Komisjoni ametnikud: Birgit Keerd-Leppik (nõunik-sekretariaadijuhataja), Ivar Mölder (nõunik)

Puudusid: Mart Helme, Ester Karuse, Juku-Kalle Raid ja Urmas Reinsalu

Kutsutud: Välisministeeriumi poliitikaküsimuste asekanstler Martin Roger ning NATO ja Atlandi-üleste suhete osakonna peadirektor Karin Maandi ning Kaitseministeeriumi poliitika planeerimise osakonna juhataja Kristjan Mäe (2. päevakorrapunkt); Uuringut läbiviiva Tallinna Tehnikaülikooli majandusteaduskonna õiguse instituudi esindajad Holger Mölder ja Thomas Hoffmann (3. päevakorrapunkt)

Päevakord:

1. Nädala töökava kinnitamine
2. Eesti huvide kaitse muutuvast maailmakorras: Põhjala-Balti koostöö
3. Väliskomisjoni tellitav uuring „Väikeriikide huvide kaitse muutuvast rahvusvahelises korras: Eesti valikud pärast senise maailmakorra muutumist“
4. Info ja muud küsimused

1. Nädala töökava kinnitamine

Väliskomisjoni nädala (23.03-29.03.2026) töökava

Komisjoni istung esmaspäeval, 23. märts 2026 kell 11.30

1. Väliskomisjoni nädala töökava kinnitamine
2. Eesti huvide kaitse muutuvast maailmakorras: Põhjala-Balti koostöö
3. Väliskomisjoni tellitav uuring „Väikeriikide huvide kaitse muutuvast rahvusvahelises korras: Eesti valikud pärast senise maailmakorra muutumist“
4. Info ja muud küsimused

Komisjoni väljasõiduistung teisipäeval, 24. märts 2026 kell 14.30

Väliskomisjoni väljasõiduistung Välisluureametis

1. Ülevaade julgeolekuolukorra arengutest
2. Info ja muud küsimused

Otsustati:

1.1. Kinnitada nädala töökava (konsensus: Eerik-Niiles Kross, Marko Mihkelson, Henn Põlluaas, Luisa Värk).

2. Eesti huvide kaitse muutuvast maailmakorras: Põhjala-Balti koostöö

Marko Mihkelson selgitas sissejuhatuseks, et komisjon otsustas alustada kuulamiste seeriat pealkirja all „Eesti huvide kaitse muutuvast maailmakorras“, lähtudes kiiresti muutuvast rahvusvahelisest olukorrast ja Eesti ning regiooni julgeolekut puudutavatest eksistentsiaalsetest ohtudest. Ta märkis, et kuni järgmiste valimiseni on kavas korraldada ligikaudu 8-10 kuulamist ning nende tarbeks on tellitud ka uuring, millest tuleb edaspidi täpsemalt juttu. M. Mihkelson lisas, et kuulamistega soovitakse alustada Eestile kõige lähemast ja julgeoleku seisukohalt kriitilisest piirkonnast ehk Põhjala-Balti ruumist, eriti arvestades Eesti tänavust NB8 eesistumist. Ta ütles, et tänase arutelu eesmärk on vaadata olevikust tulevikku ning käsitleda koostööd regioonis julgeoleku-, kaitsepoliitika ja rahvusvahelise diplomaatia kontekstis.

Martin Roger sõnas, et Põhjala-Balti koostöö juured ulatuvad 1990. aastate algusesse, mil Põhjamaad kaasasid Balti riigid, ning kaheksa riigi koostööformaadina kujunes see välja umbes aastal 2000. Ta märkis, et algselt oli koostöö suunatud Balti riikide toetamisele lõimumisel lääne väärtusruumi ja rahvusvahelistesse organisatsioonidesse, kuid aja jooksul on asümmeetria vähenenud ning koostöö muutunud tasakaalustatumaks. M. Roger selgitas, et uus hoog tuli koostöösse pärast Venemaa täiemahulist agressiooni Ukrainas 2022. aastal ning praeguseks on koostöö keskmes Ukraina toetamine, Venemaa vastutusele võtmine ja regiooni julgeolek. Ta tõi esile, et 2024. aastal andis Rootsi eesistumine koostööle uut ambitsiooni ning 2025. aastal on täiendavaks tõukeks Ameerika Ühendriikides toimuvad muutused ja Atlandi-ülese suhte ümberkujunemine. Ta lisas, et Eesti eesmärk on muuta Põhjala-Balti koostöö võimalikult loomulikuks, struktuurseks ja valitsuste vahetustest sõltumatuks, nii et seda väärtustataks sõltumata poliitilistest muutustest. Ta rõhutas, et koostöö kuvand on tugevnenud ka seetõttu, et regioon mitte ainult ei räägi ühistest eesmärkidest, vaid teeb ka reaalseid samme, sealhulgas investeerib kaitseks ning toetab Ukrainat märkimisväärsate summade ja abipakettidega. Tema sõnul saab Eesti tänavused eesmärgid jagada kolme suunda. Esiteks, soovitakse tagada välis- ja julgeolekupoliitiline tihe ja sujuv koordineerimine eri tasanditel. Teiseks, soovitakse kasutada kasvanud rahvusvahelist huvi Põhjala-Balti koostöö vastu Eesti ja regiooni häälevõimendina. Kolmandaks, nähakse vajadust laiendada koostööd välis- ja julgeolekupoliitikast ka teistesse valdkondadesse nagu sisejulgeolek, haridus, teadus, digikoostöö, ühendused ja ühiskondlik kerkus. M. Roger täiendas, et tänases Euroopas on saagenud niinimetatud minilateraalne koostöö ehk väiksemad paindlikud koalitsioonid, mille üheks näiteks on ka Põhjala-Balti koostöö. Tema hinnangul toetavad seda sarnane ohutaju, ühised väärtused ja geograafiline lähedus. Ta rõhutas, et samal ajal, kui NATO jääb Eesti julgeoleku ja kaitse nurgakiviks, on mitmeid küsimusi, mida ei lahendata Atlandi-ülesel tasandil, ning Euroopa Liidu (edaspidi ka EL) otsustusprotsesside aegluse tõttu tekib vajadus alternatiivsete dialoogi- ja koordineerimisformaatide järele. M. Roger märkis, et oluline on arendada koostööd ka Poola ja Saksamaaga, kelle huvid on Läänemere piirkonnas kasvavad, ning samas näidata regiooni atraktiivsust ka kaugematele partneritele näiteks Jaapanile ja Ameerika Ühendriikidele. Ta lisas, et Põhjala koostöö ei kao kuhugi, kuid Eesti eesmärk on saada Põhjamaadele loomulikuks partneriks nii, et kaheksa riigi formaat kujuneks esimeseks instinktiks võimalike ühistegevuste kavandamisel.

Kristjan Mäe tõi välja, et kaitsepoliitika ja sõjalise kaitse vaatest on oluline märkida, et Balti kaitsekoostöö rajati suuresti Põhjamaade koostöö mudelit kopeerides ning selles on suures plaanis ka õnnestunud. Ta tõi esile, et Soome ja Rootsi liitumine NATOga on olnud murranguline muutus nii välis- ja julgeolekupoliitiliselt kui ka praktilise kaitsekoostöö seisukohast. K. Mäe selgitas, et vahetult pärast Rootsi liitumist NATOga kutsuti Rootsi kaitsepoliitika meeskond Eestisse, et jagada liitlassuhtes tegutsemise praktilist kogemust, ning sarnane usaldus- ja õppimisprotsess jätkub nii Rootsi kui Soomega. Ta märkis, et kuigi

Põhjala-Balti riikide üldised julgeolekuhuvid on sarnased, ilmnevad detailsemal tasandil siiski erinevused, eriti selles, kus nähakse Venemaa ohu peamist realiseerumiskohta. Soome ja Rootsi jaoks on Läänemeri väga tähtis, kuid sama oluline on neile ka Arktika ja kaug-põhi, samas kui Norra erineb selles vaates selgelt. K. Mäe sõnas, et muutuv julgeolekuarhitektuur ja Euroopa kasvav vastutus tähendavad ka teatavat ressursikonkurentsi liitlaste tähelepanu ja kohaloleku pärast. Ta märkis, et Põhjala riigid tihendavad eelkõige oma kahepoolseid kaitse suhteid Ameerika Ühendriikide, Prantsusmaa, Saksamaa ja Ühendkuningriigiga. K. Mäe tõi näitena välja, et Ühendkuningriik on hiljuti suurendanud oma sõjalist kohalolekut Norras, mis näitab brittide kasvavat fookust Arktika ja kaug-põhja suunal. Ta rõhutas, et Põhjala-Balti formaadi suurim väärtus kaitsevaldkonnas peitub praegu eelkõige informaalsetes aruteludes ja kiiretes ühistes algatustes näiteks Ukraina toetamisel. Samas märkis ta, et alati tuleb hinnata, millal piisab Põhjala-Balti formaadist ja millal kasutatakse laiemat JEFi raamistikku, et vältida dubleerimist ja liigset kohtumiste rohkust. Kõneleja lisas, et Eesti jaoks eristuvad kaitsekoostöös eriti Soome ja Rootsi, kuna mitmed kitsalt sõjalise kaitse küsimused eeldavad usalduslikku ja detailset suhtlust, mida ei saa alati pidada laiemas kaheksa riigi formaadis. Ta rõhutas, et Soome ja Rootsi NATO-liikmesus on muutnud kogu piirkondliku kaitse geograafiat ja loonud täiesti uued võimalused praktiliseks koostööks. Tema hinnangul ei ole NATO sellest muutusest veel alati täielikult aru saanud, kuid Eesti töötab igapäevaselt selle nimel, et uusi võimalusi maksimaalselt kasutada.

Karin Maandi lausus, et julgeoleku ja kaitse kõrval on koostööd oluliselt mõjutanud ka erinevad intsidendid, mis on toonud esile vajaduse käsitleda koostööd palju laiemalt, hõlmates energiat, sidet, majandust ja taristut. Ta rõhutas, et Soome ja Rootsi jaoks on NATO veel uus raamistik ning neil on tugevad koolkonnad valdkondades, millega Eesti ei ole traditsiooniliselt nii palju tegelenud, näiteks tsiviilkriisiohje ja elanikkonnakaitse. K. Maandi lisas, et mida rohkem on kahepoolset koostööd näiteks Soome ja Rootsiga, seda loomulikumaks muutub ka NB8 raamistik tervikuna ning seda tugevamaks kujuneb vähemalt poliitiline koostööformaad.

Marko Mihkelson soovis vaadata tänasest kaugemale ning palus mõelda tinglikult aastale 2035. Ta küsis, millisena nähakse kümne aasta pärast Põhjala-Balti koostööd, kas on põhjust oodata selle suuremat institutsionaliseerumist ning kuidas võiks senisest paremini ära kasutada seda potentsiaali, mis on Põhjas tekkinud pärast Soome ja Rootsi liitumist NATOga.

Martin Roger vastas, et loodetavasti on ka aastal 2035 kõik kaheksa riiki NATO ning eelistatavalt ka ELis, ning et koostöö muutub selleks ajaks veel lõimitumaks ja konkurentsivõimelisemaks. Ta leidis, et arenguruumi on eelkõige valdkondades, kus kokkupuude on seni olnud juhuslikum näiteks tsiviilkriisivalmidus, elanikkonnakaitse, varud, evakuaatsiooniplaanid ja rändesurvega seotud küsimused. Samuti tõi ta esile vajaduse parandada regionaalset siseturgu ja digiteenuste toimivust, et kaheksa riiki võiksid teatud küsimustes toimida avangardina. Institutsionaliseerimise kohta sõnas M. Roger, et sekretariaadi või uue institutsiooni loomise idee tekitaks ilmselt endiselt vastuseisu, kuid tuge võiks otsida olemasolevate Põhjamaade koostööstruktuuride, näiteks Põhjamaade Investeerimispannga avardamise kaudu. Ta leidis, et pikaajalises plaanis võib praegune Põhjala-Balti koostöövorm liikuda samm-sammult edasi ning kujuneda üheks võimalikuks sillaks ka laiemale integratsioonile.

Marko Mihkelson tõi välja, et kunagi arutati ka mõtet, et Balti riigid võiksid saada osaks Põhjamaade Nõukogust, kuid see jäi toona soiku. Ta küsis, kas sellest võiks siiski olla mingit praktilist kasu.

Martin Roger vastas, et pikaajalise visioonina ei välistaks ta sellist võimalust, kuid see sõltub eelkõige sellest, kui oluliseks peavad Põhjamaad ise oma koostööformaate ja kui avatud nad sellisele arengule on. Ta märkis, et praegune Põhjala-Balti koostöö on jõudnud juba tasemele,

kus mõnes valdkonnas ei saa seda nimetada enam pelgalt koostööks, vaid see sarnaneb osaliselt integratsioonile. Ta lisas, et sellistes arengutes on võtmeriigiks eeskätt Rootsi, kelle suurus, majanduslik mõju ja poliitiline kaal annavad talle piirkonnas erilise gravitatsiooni.

Kristjan Mäe lisas, et mida tugevam on NATO, seda tugevam saab olla ka Põhjala-Balti kaitsekoostöö. Ta lisas, et regiooni riigid on juba praegu juhtrollis nii Ukraina toetamisel kui ka oma sõjalise kaitse tugevdamisel ning Eesti huvides on, et see kvantitatiivne, kvalitatiivne ja sõjaline võimekuse kasv jätkuks pikaajaliselt.

Marko Mihkelsonil oli küsimus seoses ühise kaitse projekteerimise tõketega ning ta viitas MiG-ide sisenemisele, mis tema hinnangul näitas, et sellised tõkked operatiivseks sekkumiseks meie lähematel liitlastel endiselt eksisteerivad. Ta küsis, kui kaugelt on jõutud nende barjääride eemaldamisega.

Kristjan Mäe vastas, et tegemist on jätkuva protsessiga ning tegutsetakse piirangute vähendamiseks paindlikuks muutmise nimel ja otsustusprotsesside kiirendamiseks.

Marko Mihkelson sõnas, et sõjalise kaitse kontekstis huvitab teda ka see, kas Eesti on teadlikult otsustanud mitte osaleda näiteks õppusel Cold Response või teistel põhjas toimuvatel õppustel, arvestades Norra suunda ja prioriteete.

Kristjan Mäe vastas, et NATO ja rahvuslikes raamistikus korraldatakse väga palju õppusi ning kõigile õppustele Eestit ei kutsutagi. Ta selgitas, et Eesti kaitsepoliitiline ja sõjalise kaitse lähenemine on olnud aastaid selline, et eelistatakse õppusi, mis on kõige otsesemalt seotud Eesti enda kaitseplaanide harjutamisega ning mis on poliitiliselt, sõjaliselt ja ressursiliselt kõige mõistlikumad. K. Mäe rõhutas, et üksikuid otsuseid õppustel osalemise või mitteosalemise kohta ei maksa üle tähtsustada, kuna need tehakse kaitseväge sõjalise hinnangu, prioriteetide ja ressursivõimaluste alusel ning lähenemine on vajaduspõhine, mitte vastanduv.

Marko Mihkelson selgitas, et Norras viibides jäi talle mulje, et sealne huvi Eesti suurema osaluse vastu võiks olla päris suur, ning ta arvas, et isegi vaatlejana kohal olemine võiks aidata Norrat rohkem Eesti ja Läänemere suunas vaatama panna. Ta küsis, kuivõrd nähtav või nähtamatu on praegu Norfolk Brunssumi kontekstis Balti merele tõmmatav piir. Lisaks tundis ta huvi, kas Eesti kaitsehankepoliitikas on endiselt esikohal odavaim pakkujad, kiirus ja kvaliteet või arvestatakse senisest rohkem ka strateegilist mõõdet, sealhulgas regiooni kaitsetööstuse sidumist Eestiga.

Kristjan Mäe sõnas, et kaitsehankepoliitika detailide eest ta otseselt ei vastuta, kuid selgitas asjaolusid, mis mõjutavad kaitsehankeid.

Erik-Niiles Kross küsis, kas NB8 sõjalise mõõtme arendamine eraldi on üldse arutlusel ning kas Eesti või Põhjamaad seda soovivad. Samuti tõstatas ta infrastruktuuride ja eriti merekaablite kaitse teema küsides, kas selles vallas on mõeldud ühiste lahenduste arendamisele.

Martin Roger selgitas, et eelmisel aastal, kui Eesti oli Läänemeremaade Nõukogu eesistuja, püüti tugevdada selle rolli julgeolekupoliitilise dialoogi platvormina, sealhulgas alla artikli 5 lävendi jäävate intsidentide ja hübriidohtude käsitlemisel. Ta märkis, et selleks võeti vastu ka poliitiline deklaratsioon ning algatati arutelu võimaliku ühtse käitumiskoodeksi üle, mis puudutaks mereohutust, varilaevastikku ja teisi sarnaseid küsimusi. M. Roger ütles, et Poola on võtnud Läänemeremaade Nõukogu poliitilise arutelu kohana aktiivsemalt ette ning seal käsitletakse üha rohkem Ukraina, Venemaa survevastamise, Euroopa julgeoleku ja Atlandi-üleste suhete teemasid. Ta lisas, et konkreetne raport ei ole andnud erilist tõuget kitsalt Põhjala-Balti sõjalise koostöö arendamisele, kuid üldisemalt on tegemist osaga laiemast trendist, kus lisaks regionaalsele koostööle tihenevad ka erinevad kahepoolsed ja

mitmepoolsed julgeolekukokkulepped.

Karin Maandi lisas, et torude ja kaablite kaitse ning vastavad investeeringud on olulised, kuid ta ei osanud täpselt öelda, millises faasis konkreetsed arutelud parasjagu on. Ta märkis siiski, et taristu kaitse ja taristusse investeerimise koostöö edeneb hästi.

Kristjan Mäe sõnas, et kõik Läänemere-äärsed riigid on huvitatud NATO valvsusmeetme Baltic Sentry edasisest tugevdamisest ning samuti sellest, et mereline juhtimine NATOs jätkuks ja tugevneks. Ta lisas, et ka JEFi raamistikus toimub väga intensiivne arutelu selle üle, kuidas kasutada maksimaalselt ära rahvusvahelise õiguse jõustamise võimalusi, sealhulgas Läänemerele. K. Mäe märkis, et Rootsi, Suurbritannia ja Prantsusmaa kasutab varilaevastiku laevadele pardumist ühe tööriistana.

Eerik-Niiles Kross sõnas, et Arktika tähtsustumine Norra, Soome ja Rootsi jaoks ei pruugi olla Eesti seisukohalt tingimata kahjulik ning võib olla ka põhjendatud, arvestades Venemaa strateegilisi huve põhjas. Ta leidis, et ehk ei peaks Eesti üksnes püüdma veenda partnereid Läänemerele rohkem tähelepanu pöörama, vaid võiks ise rohkem huvi üles näidata nende murede ja põhjapoolsete väljakutsete vastu, mis võiks aidata parandada vastastikust mõistmist ja koostööd.

Kristjan Mäe sõnas, et Venemaa jaoks on Koola poolsaar strateegilise tuumaheidutuse nurgakivi ning kõik sealsed julgeolekuväljakutsed on nende jaoks eksistentsiaalse tähtsusega. Ta märkis, et ka Arktika julgeolekudünaamika on viimastel aastatel oluliselt muutunud ning sõjalised teemad on saanud varasemast palju kesksamaks. Samas rõhutas ta, et Eesti vaates on Venemaa jaoks pea sama oluline ka Kaliningrad, mille tähendus on pärast Soome ja Rootsi NATOga liitumist veelgi kasvanud. K. Mäe leidis, et Põhjala-Balti koostöö huvides on, et nii Läänemere regioonile kui ka kaug-põhjale pöörataks vähemalt võrdväärset tähelepanu ning et mida vähem konkureeritakse omavahel tähelepanu ja ressursside pärast, seda rohkem on see kogu regiooni ühistes huvides. Ta lisas, et selle nimel tehakse tööd, kuigi huvid võivad mõnes aspektis siiski mõnevõrra erineda.

Marko Mihkelson sõnas lõpetuseks, et aeg surub peale ning kõiki küsimusi ei jõuta arutada, kuid rõhutas, et käsitletud teemad ei kao Põhjala-Balti koostöö kontekstist kuhugi. Ta märkis, et Eesti eesistumise tõttu tullakse nende teemade juurde kindlasti aasta teises pooles tagasi, et hinnata tehtut ja analüüsida, kuidas seatud eesmärgid on ellu viidud. M. Mihkelson lisas, et ka kuulamiste tsükli keskel pööratakse nende küsimuste juurde uuesti ning näiteks jäi seekord käsitlemata JEF-i teema, mida tuleb edaspidi kindlasti arutada, eriti Suurbritannia rolli kontekstis.

3. Väliskomisjoni tellitav uuring „Väikeriikide huvide kaitse muutuvus rahvusvahelises korras: Eesti valikud pärast senise maailmakorra muutumist“

Holger Mölder tänas huvitava pakkumise eest ning märkis, et osalemine on talle huvipakkuv. Ta rõhutas, et seni on olnud vähe strateegilist ettevaadet ning liigselt keskendutakse ajaloolistele käsitlustele, kuigi minevikku ei ole võimalik taastada. H. Mölder tõi esile vajaduse kujundada proaktiivne ja innovatiivne välispoliitika, eriti väikeriigi kontekstis, kus tuleb panustada atraktiivsusele, innovatsioonile ja rahvusvahelisse lõimumisse. Samuti rõhutas ta diplomaatiliste lahenduste tähtsust olukorras, kus jõuressursid võivad olla piiratud. Ta leidis, et ees seisab märkimisväärne hulk tegemata tööd ning tegi ettepaneku keskenduda vahearuande koostamisel teemade ja struktuuri kujundamisele terviklikult, mitte osade kaupa.

Marko Mihkelson sõnas, et vahearuanne võiks valmida enne suve, et hinnata töö hetkeseisu ja edasist suunda. Ta pidas oluliseks, et autorid esitaksid oma nägemuse edasisest liikumisest ning jõuaksid järelduste ja soovituseni, mida komisjon saaks oma töös kasutada. M. Mihkelson märkis, et rahvusvaheline olukord on väga dünaamiline ja ettearvamatu ning stabiilsus on kadunud. Ta viitas ka NATO kontekstis esinevatele ebakindlustele ning rõhutas

akadeemilise vabaduse olulisust töö sisukuse tagamisel.

Eerik-Niiles Kross sõnas, et talle tundus loogiline alustada töö struktureerimisest, kuid küsis, kas lisaks üldistele teemablokkidele, nagu Venemaa, Hiina ja Ameerika Ühendriigid, ei oleks mõistlik käsitleda eraldi ka NB8 formaati ning Ukrainat.

Holger Mölder sõnas vastuseks, et sellised ettepanekud on arvesse võetavad ning rõhutas, et struktuur on alles kujunemisjärgus. Ta leidis, et teemade valik tuleks teha koostöös komisjoniga ning vajadusel võib mõnest teemast ka loobuda.

Marko Mihkelson sõnas, et komisjoni kuulamised hõlmavad tõenäoliselt laiemat teemade ringi kui analüüs suudab katta, kuid rõhutas Ukraina keskset rolli julgeolekusüsteemis, eriti Venemaa heidutamise kontekstis. Ta märkis, et Ukraina käsitus on sageli eraldiseisev ning tõi esile vajaduse analüüsida ka Põhjala-Balti koostöö edasisi arenguvõimalusi ühise heidutuse tugevdamisel.

Holger Mölder sõnas, et Ukraina arengutes on olnud kasutamata võimalusi ning nimetas Venemaa tegevust strateegiliseks valearvestuseks. Samas leidis ta, et ka lääs ei ole alati reageerinud sobivate vahenditega. Ta rõhutas innovaatiliste lahenduste vajadust ning märkis, et konflikti venimine muudab sekkumise keerulisemaks.

Marko Mihkelson sõnas kokkuvõtteks, et kui täiendavaid küsimusi ega ettepanekuid ei ole, tullakse juunis uuesti kokku, et hinnata töö edenemist.

4. Info ja muud küsimused

Marko Mihkelson sõnas, et 11.-12. juunil 2026 toimub väliskomisjoni visiit Narva ja Kagu-Eestisse. Ta tegi ettepaneku moodustada delegatsioon.

Otsustati:

4.1. Toetada väliskomisjoni visiiti 11.-12. juunil 2026 Narva ja Kagu-Eestisse. Moodustada delegatsioon koosseisus Marko Mihkelson, Luisa Rõivas, Eerik-Niiles Kross, Henn Põlluaas ja Juku-Kalle Raid. Lähetuskulud katta väliskomisjoni välislähetuste eelarvest. (konsensus: Eerik-Niiles Kross, Marko Mihkelson, Henn Põlluaas, Luisa Värk).

(allkirjastatud digitaalselt)
Marko Mihkelson
juhataja

(allkirjastatud digitaalselt)
Kristiina Reinfeldt
protokollija